

روزنامه جوان | شماره ۴۵۵۸

سرویس ورزشی ۴۵۴۹۸۴۳

واکاوای اردوهای خارجی در گفت‌وگوی «جوان» با مدیرعامل اسبق استقلال

فقر فرهنگی باشگاه را به اردوی خارجی می برد!

گفت‌وگو
سعید احمدیان

در سالی که از سوی مقام معظم رهبری به عنوان سال اقتصاد مقاومتی؛ اقدام و عمل نامگذاری و بر تکیه به توان و پتانسیل داخلی تأکید شده است، بر بایستی اردوهای باشگاه‌های فوتبال کشورمان در کشورهای خارجی اتفاقات زیادی را متوجه این مسئله کرده است. امیر واعظ آشتیانی مدیرعامل اسبق باشگاه استقلال در گفت‌وگو با «جوان» از آسیب‌های اردوهای خارجی صحبت کرده است.

■ ■ ■

جناب آقای واعظ، با یکی از موضوعاتی که فوتبال کشورمان با آن درگیر است، برگزاری اردوهای تیم‌های باشگاهی در خارج از کشور است، موضوعی که با توجه به اینکه در سال اقتصاد مقاومتی و تکیه به توان داخلی هستیم، مورد انتقاد زیادی قرار گرفته است. شما به عنوان یکی از مدیران سابق فوتبال دلیل رفتن باشگاه‌ها به اردوهای خارجی را چه می‌دانید؟

این مسئله به این برمی‌گردد که در ورزش سرمایه‌گذاری در بخش اقتصاد نداریم و متأسفانه در این رابطه برنامه‌ای دیده نمی‌شود. این در حالی است که دولت باید به این امر ورود جدی کند و برای سرمایه‌گذاران در بخش ورزش استراتژی لازم را تدوین و برنامه‌ریزی کند. در کنار استراتژی‌ای که تعریف می‌شود، باید حمایت‌های لازم هم از سرمایه‌گذار فراهم شود تا ورود پول به ورزش برای یک سرمایه‌گذار توجیه اقتصادی داشته باشد. در این شرایط می‌توان با کمک سرمایه‌گذاران کمپ‌های ورزشی در کشورمان احداث کرد که این کمپ‌ها تنها به فوتبال، بلکه برای رشته‌های دیگر اعم از تویی، سالتی، گروهی و انفرادی هم مورد استفاده قرار بگیرد و رشته‌های مختلف اردوهایشان را در این کمپ‌ها برپا کنند. به هر حال کشورمان یک کشور چهار فصل است و در هر فصل

تیمی بخواهد اردویی را برپا کند، می‌تواند یک نقطه از کشور را انتخاب کند.

یعنی به عقیده شما اگر بخواهیم ریشه‌یابی کنیم، به کم‌کاری دولت در این زمینه می‌رسیم که این فرصت را از کشورمان گرفته تا کشورهای دیگر مقصدار دوهای باشگاه‌های ایرانی باشند؟

قطعاً این مسئله را باید از زاویه کم‌کاری دولت نگاه کرد. البته این بی‌توجهی مربوط به الان یا چند سال گذشته نیست و از گذشته در دولت و وزارت ورزش اهتمام ویژه‌ای نسبت به این مسئله دیده نشده و به صورت کلی تر می‌توان گفت توجه به کارهای زیربنایی و اصولی که می‌تواند برای کشور زیرساخت‌ها را فراهم کند، در اولویت‌های وزارت ورزش قرار نداشته است. این ضعف زیرساخت‌ها در بخش کمپ‌های ورزشی به خوبی نمایان است و به رغم جغرافیا و آب و هوایی که کشورمان دارد متأسفانه زیرساختی در بخش کمپ‌های ورزشی نداریم و همین کمبودهایی‌که دلایلی است که سبب می‌شود باشگاه‌ها راه اردوهای خارجی را در پیش بگیرند.

به نداشتن زیرساخت‌ها اشاره کردید اما به نظر می‌رسد رفتن باشگاه‌ها به کشورهای خارجی برای اردو، آن هم در سالی که سال اقتصاد مقاومتی نامگذاری شده، چندان با شعار سال همخوانی نداشته باشد و نقطه مقابل تأکیدات مقام معظم رهبری است.

در این شرایط من هم یکی از منتقدان اردوهای خارجی باشگاه‌ها در سال اقتصاد مقاومتی هستم، همان طور که اشاره کردم با توجه به اقلیم کشورمان، می‌توان از پتانسیل‌های داخلی برای برگزاری اردو‌ها استفاده کرد. بسترهای تقریباً مناسبی هم وجود دارد. اگر چه امکانات کمپ‌های خارجی شاید در مقایسه با نمونه‌های داخلی بهتر باشد اما نمی‌توان از همین بستر فعلی که در این زمینه در کشور وجود دارد، غافل بود. به عنوان نمونه شهری مثل بروجرد، سال ۹۸ میزبان اردوی تیم ملی فوتبال قبل از جام جهانی بود، یا اردبیل و امکاناتی

بررسی برپایی اردوهای برون مرزی که سودی برای تیم‌ها ندارد بهانه‌های فنی برای سفرهای تفریحی

است که برپایی اردوی تدارکاتی در ارمنستان و گرجستان مد شده است و البته این در حالی است که برخی تیم‌ها از کشورهای چون اوکراین، کرواسی و... سر درمی‌آورند. اردوهایی که به گفته برخی مربیان شاید تنها مزیت آن زمین‌های تمرینی و دوری از خانواده و تمرکز بیشتر روی تمرینات باشد و جز این، مزیت دیگری ندارد.

■ **خروج ارز از کشوری چهار فصل**

تیم‌های فوتبال در حالی سال‌هاست که برای برپایی اردوهای آماده‌سازی راهی کشورهای همسایه دور و نزدیک و گاه‌آروپایی می‌شوند که ایران به دلیل آنکه کشوری چهار فصل است و شرایط آب و هوایی متفاوتی دارد، می‌تواند بهترین گزینه برای برپایی اردو‌ها باشد. به طوری که کیش، شرایطی به مراتب بهتر از دبی دارد یا به این کشور خودداری کنند بلکه به این دلیل که حال‌مدتی

که در سرعین وجود دارد، اینها در کنار مناطق دیگر از جمله ظرفیت‌های داخلی است که باید مورد توجه قرار بگیرد. در زمانی اقتصاد مقاومتی در ورزش و به خصوص فوتبال محقق می‌شود که به سستی برویم که از ثروت ظرفیت‌ها و دانش‌های داخلی استفاده کنیم.

اما چرا با وجود بسترهای تقریباً مناسب و چهار فصل بودن کشورمان، باشگاه‌ها از دوزن در خارج از کشور را ترجیح می‌دهند؟

با وجود ظرفیت‌های داخلی معتقدم که رفتن باشگاه‌ها به اردوهای خارجی اپیدمی شده و تبدیل به یک رست بین تیم‌ها شده است و مدیران باشگاه‌ها فکر می‌کنند که رفتن به اردوی خارج از کشور از اصول یک باشگاه حرفه‌ای است اما این نگاه آماتور گونه‌ا از ضعف نگاه مدیران است که اسیر دست مربیان می‌شوند و با توجه به باور غلطی که رایج شده حتماً در پیش متأسفانه زیرساختی در بخش کمپ‌های ورزشی نداریم و همین کمبودهایی‌که دلایلی است که سبب می‌شود باشگاه‌ها راه اردوهای خارجی را در پیش بگیرند.

هنرتهای کم‌برای‌ان شده، نتیجه نمی‌گیرد.

به هزینه‌های گزاف اشاره کردید، شاید یکی از چندی‌ترین آسیب‌های اردوهای خارجی باشگاه‌ها، خارج شدن ارز از کشورمان باشد.

بله، متأسفانه علاوه بر اینکه ارز از کشور خارج می‌کنند، بدون توجه به برخی مسائل، سرمایه باشگاه را در کشورهای هزینه کننده‌ها از نظر سیاسی چالش‌ظرفی‌های باین کشورها داریم و این نمی‌تواند پذیرفتنی باشد.

علاوه بر خارج شدن ارز، چه آسیب‌های دیگری متوجه اردوهای خارجی است؟

اردوهای خارجی علاوه بر اینکه به اقتصاد ضربه می‌زنند به اخلاق هم ضربه می‌زنند، باشگاه‌های کشورمان به رغم داشتن پسوند فرهنگی، در این زمینه برنامه‌ای ندارند و چند فرهنگ در بستر جامعه شکل می‌گیرد اما باشگاه‌ها الگوسازی برای جامعه

جوی ترکیه، گرجستان و ارمنستان است و بسیاری از تیم‌های داخلی که شرایط مالی مناسبی ندارند، اردوهای مفیدی را در کمپ‌های کردان و امثال آن برگزار می‌کنند و شاید تنها برخی امکانات سخت‌افزاری و عدم وجود زمین‌های تمرینی جزو نواقص شهرهای ایران باشد که این نیز می‌تواند به زعم بسیاری از مربیان با برگزاری اردوهای متعدد برطرف شده و مسئولان را به صرف‌ات آن بیندازد. از کم‌مزبانی‌ای تیم‌های ورزشی هم که شده، این نواقص را بر طرف کرده و مانع خروج ارز از کشور شوند چرا که برپایی اردوهای خارجی بیش از آنکه به سود تیم‌های باشگاهی باشد، به دلیل خروج ارز، به سود کشورهای میزبان است و پس.

■ **ترفند دیدارهای تدارکاتی**

بازی‌های تدارکاتی، یکی از بهترین‌ترین ترندهای عقد قرارداد بین تیم‌های ورزشی با کمپ‌های تمرینی خارج از کشور است. برخی کمپ‌های کشورهای خارجی به دلیل داشتن امکانات مناسب و فضای کافی، گاه میزبان چند تیم ورزشی به طور هم‌زمان هستند و این مسئله باعث می‌شود تا شرایط خوبی برای برگزاری دیدارهای تدارکاتی بین تیم‌ها فراهم شود. به این ترتیب، دلالت دارد از حضور سایر تیم‌ها در این کمپ‌های تمرینی به سود خود استفاده کرده و برگزاری چند دیدار تدارکاتی را نیز در زمره مزایای برپایی اردو در کمپ‌های مورد نظر خود قرار می‌دهند و با این ترند، درصد موفقیت خود را برای گرفتن رضایت کادر فنی و مدیریت باشگاه‌های ورزشی برای برپایی اردو در کمپ‌های طرف قرارداد خود می‌گیرند. این در حالی است که اردوهایی که قبل از حتمی در تیم‌فصل برگزار می‌شود، اردوهایی است که تمرینات بدنسازی در آن حرف اول را می‌زند و برگزاری بازی‌های دوستانه و تدارکاتی در زمان بدنسازی که بدن بازیکنان افت زیادی کرده به هیچ عنوان نمی‌تواند مفید باشد و احتمال مصدومیت را نیز بسیار بالا می‌برد و خود آن به مراتب بیشتر از سود آن است. خصوصاً که اکثر این دیدارهای دوستانه نیز با تیم‌های درجه دو و سه است که نه فقط نتیجه آن اهمیت ندارد که از لحاظ فنی نیز برای پیشرفت تیم‌ها بی‌اثر است و تنها می‌تواند یک یا چند مصدوم روی دست آنها بگذارد.

ریشخند به اقتصاد مقاومتی در اردوهای خارجی

نگاه
شیوانوروزی

اردو زدن در خارج از کشور قانون نانوشته‌ای است که همه تیم‌های لیگ برتری علاقه زیادی به عمل کردن به آن دارند، قانونی که چند سالی است اجرای آن شدت بیشتری پیدا کرده و باشگاه‌هایی که توان مالی اجرای آن را ندارند نسبت به تیم‌های سرمایه‌دار احساس ضعف و عقب‌ماندگی می‌کنند. همه ساله با شروع تمرینات پیش فصل هر تیمی با توجه به بودجه‌ای که در اختیار دارد اردوی خود را در داخل یا خارج از کشور برگزار می‌کند. در این بین بیشتر مدیران و مربیان و حتی بازیکنان خواهان این هستند که پیش از شروع فصل جدید مسابقات حتماً در یکی از کشورهای همسایه و حتی اروپایی اردو زده و تمرینات خود را در کمپ‌های خارجی آغاز کنند. اگرچه امکانات مناسب و استاندار د و همچنین آب و هوای معتدل همواره از جمله دلایل اصلی آن‌ها برای این سفرهای غیر ضروری بوده اما با نگاهی دقیق‌تر می‌توان به این واقعیت پی برد که اردوهای خارجی در شرایط فعلی اقتصاد کشور و از همه مهم‌تر وضعیت فوتبال ایران نه تنها ضرورتی ندارد بلکه می‌توان هزینه گزاف آن‌ها را صرف امور مهم‌تری چون سرمایه‌گذاری در رده‌های پایه یا حتی پرداخت بدهی‌های سنگین باشگاه‌ها کرد.

در سالی که مزین به شعار اقتصاد مقاومتی است باشگاه‌های لیگ برتری نشان دادند توجهی به فرمایشات مقام معظم رهبری ندارند و وضعیت اقتصاد جامعه و کشور اصلاً برایشان اهمیتی ندارد. طبق روال همیشه تیم‌های فوتبال به رغم اینکه باز هم از بی‌پولی و پاس نشدن چک‌های قبلی بازیکنان می‌نالند اما حاضر نشدند قید سفر به فرنگ را بزنند. از آنجا که در فصل تابستان دمای هوا در کشورهای عربی به شکلی طاق‌ت فرسایشی می‌یابد مسئولان ایرانی اروپا و به تازگی کشورهای تازه استقلال یافته همسایه را برای اعزام تیم‌ها انتخاب می‌کنند. جالب‌تر اینکه با وجود حملات تروریستی صورت گرفته در ترکیه و اوضاع نا آرام این کشور مسئولان یک تیم لیگ برتری حتی به هشدارهای امنیتی مقامات ایرانی هم توجه نکردند و باز هم در ترکیه اردو زدند! جای تأسف است که مدیران مان به این راحتی و بدون در نظر گرفتن مسائل مهم ایران ارز را بی حساب و کتاب از کشور خارج می‌کنند. چند تیم دیگر هم ترجیح دادند به جای ماندن در کشور و تمرین کردن در وطن بار سفر ببندند و به کشورهای همسایه بروند. ریخت و پاش‌های اول فصل در حالی صورت می‌گیرد که در فوتبال ما هیچ تیم خصوصی وجود ندارد و همه به نوعی دستشان در جیب دولت است. با این حال برای خرج کردن بودجه‌ای که از بیت‌المال به دستشان می‌رسد کمترین برنامه‌ریزی منطقی و قابل دفاع را انجام می‌دهند. جدا از اینکه مدیران به بالا رفتن رقم‌های قرارداد بازیکنان بی کیفیت دامن می‌زنند و به عقد قراردادهایی با رقم‌های میلیاردری تن می‌دهند، در برگزاری اردوهای پیش فصل و نیم‌فصل هیچ مخالفتی با سفرهای خارجی ندارند. حضور در کمپ‌هایی با امکانات روز دنیا و دوری از حاشیه توجیحات همیشگی آقایان است. در صورتی که پول ریختن به جیب خارجی‌ها راه فرار از حاشیه و استفاده از امکانات نیست. برای توجیه اول باید بگوییم که در همین ایران خودمان هم می‌توان از امکانات خوب بهره برد. اگر دقیق‌تر به کمپ‌های موجود در کشور نگاه کنیم می‌توانیم شهرهایی را پیدا کنیم که هم در تابستان هوای خنکی دارند هم از امکانات قابل قبولی برای تیم‌های ایرانی برخوردار هستند. سال‌هاست که اردبیل و کردان در گرم‌ترین روزهای سال میزبان معدود تیم‌های لیگ برتری هستند. جالب‌تر اینکه مربیان و بازیکنان حاضر در این کمپ‌ها از امکانات اینهمه رضایت کرده‌اند. با این تقاسم‌ریخت و پاش‌های اول فصل در ذهن ایجاد می‌شود که علت این همه سفر و اردوی خارجی چیست؟ آیا ضرورت دارد که تیم‌های مثلاً حرفه‌ای ما که حتی ساده‌ترین اصول فوتبال حرفه‌ای را رعایت نمی‌کنند قبل از شروع فصل در کشورهای همسایه اردو بزنند؟ چرا به تأکیدات مقام معظم رهبری توجه نمی‌کنند و در جهت مقاومتی شدن اقتصاد فوتبال گام بر نمی‌دارند؟ سؤال‌های زیادی در این رابطه مطرح است که معمولاً بیشتر آنها بی‌پاسخ باقی می‌ماند. تجربه نشان داده تمرین در کشورهای خارجی هیچ تأثیر مثبتی در روند آماده‌سازی تیم‌های ایرانی نداشته است. آنچه مشخص است اینکه فشارهای اقتصادی امان مردم را بریده و انتظار می‌رود مسئولان و مدیران بیش از این آرزوش بودجه دولتی را بدارند.

از سرعین و چهارمحال تا کردان کرج ما گرد جهان می چرخیم!

اردوهای پیش فصل رقابت‌های لیگ برتر برای تیم‌های باشگاهی برنامه‌ای است تعریف شده که نوع آن می‌تواند تأثیر بسزایی در روند نتیجه‌گیری این تیم‌ها داشته باشد.

بسیاری از تیم‌های لیگ برتری این دوران را با صرف هزینه‌های بالا و وسام‌آور در خارج از کشور به سر می‌برند. ترکیه، ارمنستان، اوکراین و... مقصدهای تکراری اردوهای تابستانی هستند که در اردوهای میان فصل جای خود را به کشورهای حاشیه خلیج فارس می‌دهند. با نگاهی کوتاه به شرایط جغرافیایی کشورمان می‌توان به این نتیجه رسید که ایران چهار فصل می‌تواند بهترین شرایط را برای برگزاری این اردوها در اختیار تیم‌های باشگاهی قرار دهد و حتی با کمی برنامه‌ریزی و صرف هزینه و امکانات میزبان باشگاه‌ها و تیم‌های خارج هم باشد.

■ **شمال غرب، همطراز بارپا**

از شمال غربی کشور عزیزمان ایران که نگاه کنید می‌توان به شهرهایی چون اردبیل، سرعین و تبریز اشاره کرد که با توجه به موقعیت جغرافیایی و جاذبه‌های طبیعی و گردشگری می‌توانند بهترین مکان‌ها برای برپایی اردوهای تابستانی تیم‌های لیگ برتری باشند. به این دویزگی البته باید آب و هوای فوق‌العاده این مناطق را نیز اضافه کرد که تقریباً به لحاظ جوی و اکوسیستم متنقله‌ای هیچ تفاوتی با کشورهای ترکیه و ازبایجان و ارمنستان ندارد بنابراین بایداندام کرد که بسیار کج‌سیلنگی است که امکانات کشور عزیزمان ایران را رها کرده دست به دامان کشورهای دیگر شویم.

■ **چهارمحال و بختیاری، کمپیی ناشناخته**

از مناطق معروف شمال غرب که بگذریم به مناطق کوهستانی و بکر غرب کشور و از تفاعلات زاگرس می‌رسیم. بنا به گفته بسیاری از پیشکسوتان فوتبال یکی از مناطق ناشناخته برای احداث کمپ فوتبال و برپایی اردوی آمادگی تیم‌ها منطقه چهارمحال و بختیاری است. اقلیم آب و هوایی و ارتفاع دو هزار متری از سطح دریا باعث شده این منطقه از کشور به مهم‌ترین مناطق تمرینات هوایی برای ورزشکاران مطرح باشد. مجید جلالی، فیروز کریمی، مجتبی تقوی، حسین ابن‌قاسم سرپرست فولاد خوزستان و جواد زرنجه‌از جمله مربیان و مسئولان تیم‌های مختلف بوده‌اند که اردوهای آمادگی خود را در این منطقه برگزار کرده‌اند. محمدرضا ساکت مدیر تیم‌های ملی و مدیر عامل سابق سپاهان در خصوص این منطقه می‌گوید: «در این منطقه ظرفیت‌های ورزشی برای ایجاد کمپ‌های اردوهای تیم‌لی فوتبال و سایر تیم‌های ورزشی بسیار فراهم است که کمتر مورد توجه تیم‌ها قرار گرفته است.»

■ **مناطق شمالی و جنوبی**

بهره‌گیری از دو منطقه ساحلی شمال و جنوب کشور هم از دیگر موهبات الهی است که متأسفانه کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. تیم‌ها و باشگاه‌های داخلی باید متوجه باشند که می‌توانند از این سواحل در تابستان و زمستان به تنلوب استفاده کنند جزیره کیش در جنوب به عنوان قطب گردشگری کشور می‌تواند بهترین مکان برای برپایی اردوهای زمستانی تیم‌ها باشد و به راحتی جای کشورهای چون قطر و امارات را بگیرد. سواحل شمالی کشور هم که ناگفته پیداست می‌تواند در فصل تابستان محل مناسبی برای برپایی اردو‌ها باشد و جلوی مسافرت‌های بی‌مورد به کشورهای همسایه شمالی را بگیرد.

■ **همین جا، تهران!**

از این مناطق پر جاذبه توریستی و گردشگری که بگذریم، کشورمان دارای مناطق خوب دیگری هم هست که می‌تواند بالندگی مدیریت محل مناسبی برای برپایی کمپ‌های آمادگی ورزشکاران و تیم‌های فوتبال باشد. به طور حتم در مناطق شرقی کشور منطقه خوش آب و هوای یزدانی را می‌توان برای این کار یافت. حتی در فلات مرکزی ایران، اطراف و نزدیک پایتخت (مثلاً کردان کرج) مناطقی وجود دارند که در سال‌های قبل مورد توجه برخی تیم‌ها قرار گرفته و اردوهای آمادگی آنها در این مناطق برپا شده است. به هر حال آنچه به صورت خلاصه بیان شد نکاتی بود برای جلب توجه تیم‌ها و باشگاه‌ها به خصوص فوتبال‌هایی که می‌توانند بهره‌گیری از شرایط و فضای کشور حداقل جلوی هزینه‌های اضافی و اردوهای خارجی و بر مطلقاً رایگیرند البته اگر واقعاً توجهی وجود داشته باشد.